

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Odporcovia: Francisco Javier Rodríguez Barbero a María Ángeles Barbero Gutiérrez

Prejudiciálne otázky

1. Má vnútroštátny súd v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä s článkom 6 ods. 1 smernice, a s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľov a používateľov v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity, keď posudzuje existenciu nekalej podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania pri hypotekárnych úveroch, konštatovať neplatnosť zmluvnej podmienky a jej nezáväznosť, alebo naopak upraviť zmluvnú podmienku o úrokoch tým, že oprávneného alebo veriteľa poverí prepočítaním úrokov?
2. Stanovuje druhé prechodné ustanovenie zákona č. 1/2013 zo 14. mája (Ley 1/2013 de 14 de mayo) jednoznačné obmedzenie ochrany záujmov spotrebiteľa, keď súdному orgánu implicitne ukladá povinnosť upraviť zmluvnú podmienku týkajúcu sa úrokov z omeškania, ktorá bola posúdená ako nekalá, tým, že prepočíta dohodnuté úroky a ponechá v platnosti zmluvnú podmienku, ktorá bola nekalá, namiesto vyhlásenia neplatnosti zmluvnej podmienky a jej nezáväznosti pre spotrebiteľa?
3. Odporuje druhé prechodné ustanovenie zákona č. 1/2013... smernici 93/13/EHS ..., najmä jej článku 6 ods. 1, keď znemožňuje uplatnenie zásad ekvivalencie a efektivity v oblasti ochrany spotrebiteľa a obchádza uplatnenie sankcie neplatnosti a nezáväznosti vo vzťahu k zmluvným podmienkam týkajúcim sa úrokov z omeškania, ktoré boli posúdené ako nekalé, dohodnutým v hypotekárnych úveroch uzavretých pred účinnosťou zákona č. 1/2013?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

Žaloba podaná 21. februára 2014 – Európska komisia/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-88/14)

(2014/C 135/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Smulders, B. Martenczuk, G. Wils, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť článok 1 body 1 a 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1289/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa v tomto článku zavádza nový článok 4b,
- vyhlásiť účinky zrušených ustanovení a každého opatrenia prijatého na jeho vykonanie za konečné až do nahradenia uvedených ustanovení v primeranej lehote aktmi prijatými v súlade so Zmluvou a výkladom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora,
- zaviazat žalovaných na náhradu trov konania.

Subsidiárne, v prípade, že Súdny dvor rozhodne, že uvedené ustanovenia sú neoddeliteľné od zvyšnej časti napadnutého nariadenia, Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1289/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti v celom rozsahu,

- vyhlásil účinky zrušeného nariadenia a každého opatrenia prijatého na jeho vykonanie za konečné až do nahradenia uvedeného nariadenia v primeranej lehote aktmi prijatými v súlade so Zmluvou a výkladom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora,
- zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia navrhuje zrušenie článku 1 bodov 1 a 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1289/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

⁽²⁾v rozsahu, v akom sa v tomto článku zavádza nový článok 4b. Subsidiárne, v prípade, že Súdny dvor rozhodne, že uvedené ustanovenia sú neoddeliteľné od zvyšnej časti napadnutého nariadenia, Komisia navrhuje zrušenie uvedeného nariadenia v celom rozsahu.

Komisia zastáva názor, že vyššie uvedené ustanovenia sú nezlučiteľné s článkom 290 a článkom 291 ZFEÚ v rozsahu, v akom stanovujú použitie delegovaných aktov, keďže predmetné delegované akty nedopĺňajú ani nemenia legislatívny akt, ale ho vykonávajú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 74.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 74.

Odvolanie podané 4. marca 2014: *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A.* proti uzneseniu Všeobecného súdu (druhá komora) z 13. januára 2014 vo veci T-134/12, *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Komisia*

(Vec C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A.* (v zastúpení: M. Jiménez Perona, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť v celom rozsahu uznesenie Všeobecného súdu (druhá komora) z 13. januára 2014 vo veci T-134/12, ktorým bola žaloba o neplatnosť zamietnutá ako neprípustná,
- subsidiárne zrušiť jednu alebo viac častí uvedeného uznesenia:
 - zrušiť uznesenie pokiaľ ide o pomoc získanú na projekty vymenované na prvej strane žaloby o neplatnosť,
 - zrušiť uznesenie pokiaľ ide o neprípustnosť návrhu na náhradu škody týkajúceho sa projektu *BeyWatch*,
 - zrušiť rozhodnutie pokiaľ ide o neprípustnosť návrhu na náhradu škody týkajúceho sa projektu *Indect*,
 - zrušiť rozhodnutie pokiaľ ide o neprípustnosť návrhov na náhradu škody týkajúcich sa iných projektov,
- vrátiť vec o ktorej sa rozhodlo uznesením Všeobecnému súdu na nové konanie vo veci,
- subsidiárne vrátiť Všeobecnému súdu jednu alebo viacero častí veci, u ktorých to Súdny dvor bude považovať za vhodné, aby Všeobecný súd o nich meritórne konal
- zaviazat Komisiu na náhradu trov tohto konania, ako aj trov konania T-134/12, ktoré sa týka rovnakých dôvodov.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Uznesenie vychádza z nesprávneho posúdenia skutkového stavu pri posudzovaní dôkazov, keďže Všeobecný súd nezohľadnil určité doklady, ktoré predložila odvolateľka v rámci jej žaloby. Odvolateľka zastáva názor, že Všeobecný súd neprihliadal na skutočnosti, opomenutia a doklady, ktoré mali pre odôvodnenie uznesenia veľký význam.